

Щоб забезпечити та реалізувати вказані умови, треба спроектувати весь процес системно, у взаємозв'язках його складників, етапів, форм і методів, передбачити бажані результати, побудувати модель.

Список використаних джерел

1. Онопко А. С., Жигалкевич Ж. М. Застосування інформаційних технологій в управлінні підприємством. К. : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2017. С. 2–18
2. Гультьяев А. К. Управление проектами: Русифицированная версия. М., 2003.
3. Дитхелм Г. Управление проектами. СПб., 2003.

Ель Тахраві Б. Б., здобувач вищої освіти,
Донецький національний університет імені Василя Стуса
Україна
Науковий керівник – Зарішняк І. М., канд. пед. наук, доц.,
Донецький національний університет імені Василя Стуса
Україна

ВИМОГИ ДО ОСОБИСТОСТІ ВИКЛАДАЧА ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У наш час вимоги до викладача стають все жорсткішими. Викладач змушений змінювати методи та структуру навчання та індивідуалізувати освітні програми. Це все неможливе без особистого розвитку викладача. Тепер педагог має володіти професійними знаннями і поза межами його профільного предмета, щоб бути готовим відповісти на будь-яке запитання. Адже викладач – взірць для студента. Він переймає від педагога знання та моральні якості. Але становлення педагога – це насамперед формування його як особистості, а потім – як працівника, який має знання в певній галузі педагогічної діяльності.

На сьогодні викладач зустрічається з такими проблемами: зміст освіти постійно складнішає, потрібно оволодіти новими технологіями навчання, а також новими методами виховання, перейняти зарубіжний досвід викладання, розв'язання проблем потребують знань з таких сфер, як педагогіка, психологія, філософія. Для цих вимог підходить лише викладач з високою професійною компетенцією, дослідницькими здібностями, творчим потенціалом, конкурентоспроможністю та саморозвитком. Розглянемо деякі вимоги до особистості викладача.

Важливу роль відіграє професійна компетенція, Тобто уміння та навички, що приводять до результативності роботи. Компетенція складається із наявності знань викладача з дисципліни, професійних педагогічних знань та здібностей до викладання.

Також педагог має володіти такими здібностями: дидактичні здібності (передавати матеріал доступним способом та викликати інтерес до теми), перцептивні здібності (уміння розуміти внутрішній світ студента та відчувати психологічний стан), мовні здібності (чітко і зрозуміло висловлювати думки, розвинена міміка та жести), організаторські здібності (організація роботи колективу), комунікативні здібності (правильний підхід до студента, налагодження контакту).

Різні дослідники по-різному обґрунтовували, якими якостями має володіти викладач. Ж. Шаймакова вважає, що викладач має володіти 5 компонентами: гносеологічний (чутливість до сприйняття світу, творчі здібності), конструктивно-проєктивний (планування навчального проєкту, бачення кінцевої цілі), організаційний (організація навчального процесу), комунікативний, перцептивно-рефлексивний (відчуття міри та такту) [5].

О. Тализіна виділила такі є обов'язкові якості викладача: професійно-моральні, інтелектуально-стимулюючі, організаційно-комунікативні, діяльностно-новаторські та особистісно педагогічні [4].

На думку Л. Донської, високі вимоги до особистості викладача вищої школи та якості його роботи є важливою умовою, що спонукає його до самовдосконалення [2].

Л. Лазаренко, розглядаючи вимоги до особистості викладача вищої школи, ключовим чинником його професійної успішності визначає соціальну компетентність, яку розуміє як здатність сприймати та адекватно інтерпретувати інформацію про студента, аспіранта, колегу у процесі спільної діяльності, оцінюючи зовнішні особливості студента, розуміти його спрямованість, оцінювати його психологічні характеристики, виявляти толерантність до інших та впевненість у собі [3].

Б. Гершунським серед професійно важливих характеристик викладача вищої школи визначено професійно-педагогічну мобільність, яка дає змогу педагогу ефективно здійснювати професійно-педагогічну діяльність у нових соціально-економічних умовах [1].

Отже, освітні реформи, спрямування на конкуренцію вимагають від викладача нових прогресивних якостей особистості. Викладач має поєднувати універсальні якості педагога, вихователя, фахівця, оратора, організатора. Проаналізувавши різні погляди та думки щодо особистісних якостей викладача,

можна зробити висновок, що важливу роль відіграють моральні орієнтири, здібності до викладу матеріалу та знаходження спільної мови зі студентами, планування навчального процесу, конкурентоспроможність, творчі та дослідницькі здібності.

Список використаних джерел

1. Гершунский Б. С. Философия образования для XXI века. М., 1998. 603 с.
2. Донская Л. Ю. Психологические условия формирования имиджа преподавателя высшей школы : дис. ... канд. психол. наук. Ставрополь, 2004. 215 с.
3. Лазаренко Л. А. Психологическая компетентность как детерминанта профессиональной успешности преподавателя высшей школы : дис. ... канд. психол. наук : 19.00.07 / Сев.-Кавказ. гос. техн. ун-т. Ставрополь, 2008. 187 с.
4. Талызина Е. Н. Развитие психологической устойчивости преподавателей системы дополнительного профессионального образования : дис. ... канд. психол. наук : 19.00.05 / Рос. гос. социал. ун-т. Москва, 2010. 188 с.
5. Шаймакова Ж. Б. Роль инновационной компетентности в развитии конкурентоспособности преподавателя высшей школы : дис. ... канд. психол. наук : 19.00.13 / Тамб. гос. ун-т им. Г. Р. Державина. Тамбов, 2009. 248 с.

Загика А. В., здобувач вищої освіти,

Донецький національний університет імені Василя Стуса

Україна

Науковий керівник – Пузирьов В. Є.,

доктор фізико-математичних наук, професор,

Донецький національний університет імені Василя Стуса

Україна

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ПЕРСПЕКТИВНА СУЧАСНА ТЕХНОЛОГІЯ

Стрімкий стрибок у розвитку персональних комп'ютерів, як технічних (мультимедійних) засобів навчання, за останні роки зробив їх доступними для використання в різних навчальних закладах. Тому впровадження інформаційних технологій у початковий процес можна охарактеризувати як логічний і необхідний крок у розвитку сучасного інформаційного світу загалом.

Нововведення або інновації характерні для будь-якої професійної діяльності людини і тому природно стають предметом вивчення, аналізу та впровадження. Інновації самі собою не виникають, вони є результатом наукових